

Beslissing

Beslissing d.d. 15 november 2017 ex art. 3.9.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

DE ALGEMEEN DIRECTEUR, mr. J. Brouwer,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigde: mevrouw mr. C. Verboom-Kortlever,

tegen

mevrouw [verweerster],
werkzaam geweest bij [bank],
VERWEERSTER,
raadsman: de heer mr. J.J. Bronsveld.

1. Het verloop van de procedure

1.1 Op 21 juli 2016 heeft [bank] (verder: de bank) een melding ingediend bij de Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerster.

1.2 Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Klager heeft verweerster bij brief van 8 augustus 2016 in de gelegenheid gesteld schriftelijk te reageren op de inhoud van de melding. De raadsman van verweerster, mr. Bronsveld, heeft vervolgens bij brief van 22 augustus 2016 inhoudelijk gereageerd op de melding. Het onderzoek heeft geresulteerd in een klachtrapport dat bij brief van 4 juli 2017 bij de secretaris van de tuchtcommissie is ingediend.

1.3 Bij brief van 11 juli 2017 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerster gezonden.

1.4 Op de vergadering van 18 oktober 2017 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze vergadering zijn verschenen de gemachtigde van klager, mw. mr. C. Verboom-Kortlever, alsmede verweerster en haar raadsman. Met instemming van klager en verweerster waren tijdens de vergadering voorts aanwezig mw. E. Govers, werkzaam bij Stichting Tuchtrect Banken en dhr. M. Olthof, beoogd medewerker van de tuchtcommissie.

1.5 Klager heeft op genoemde vergadering het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een schriftelijke pleitnotitie die bij de stukken is gevoegd. Verweerster en haar raadsman hebben het woord gevoerd.

---

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter vergadering stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1 Verweerster is vanaf 1991 werkzaam geweest bij de bank, laatstelijk in de functie van directiesecretaresse.

2.2 Verweerster heeft op 1 juli 2015 de Bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3 In de periode van 3 november 2015 tot en met 14 januari 2016 heeft een medewerkster van de bank, mevrouw [bankmedewerker], geconstateerd dat vijfmaal contant geld uit haar portemonnee is verdwenen. De diefstallen vonden telkens plaats op de dagen dat verweerster werkzaam was aan het bureau naast mevrouw [bankmedewerker]. Naar aanleiding hiervan is het vermoeden ontstaan dat verweerster hiervoor verantwoordelijk is. Door de afdeling [onderzoek] van de bank (verder: [onderzoeksafdeling]) is een opzet gemaakt om de verantwoordelijke voor de diefstallen op te sporen. Hiertoe werden geldbiljetten in de portemonnee van mevrouw [bankmedewerker] behandeld met een zogeheten dievenpoeder en werd een camera geïnstalleerd. Op 20 januari 2016 is door middel van de camera waargenomen dat verweerster drie biljetten van € 20 en één biljet van € 10 wegneemt. Verweerster is diezelfde dag door een medewerker van de [onderzoeksafdeling] met de bevindingen geconfronteerd, waarop zij heeft erkend dat zij de biljetten heeft weggenomen. Zij heeft verder verklaard dat zij een week eerder € 10 heeft weggenomen.

2.4 Het dienstverband van verweerster is in verband met het voorgaande beëindigd door een ontslag op staande voet op 20 januari 2016. De bank heeft voorts de gegevens van verweerster voor een periode van acht jaar opgenomen in het Interne Verwijzingsregister van de bank. Door de bank is met betrekking tot de feiten geen aangifte bij de politie gedaan.

2.5 Het ontslag op staande voet is door verweerster bij de kantonrechter aangevochten. De kantonrechter heeft het ontslag op staande voet in stand gehouden. Op verzoek van verweerster heeft het UWV, ondanks het ontslag op staande voet, aan haar wel een WW-uitkering toegekend.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1 De klacht houdt in dat verweerster in strijd met de gedragsregels 1 en 4 van de aan de Bankierseed verbonden Gedragscode heeft gehandeld. Deze gedragsregels luiden:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig;
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.

3.2 Klager voert, kort samengevat, ter onderbouwing van de klacht het volgende aan. Verweerster heeft zich schuldig gemaakt aan twee diefstallen van contant geld op 14 en 20 januari 2016, toebehorende aan een collega. Dit gedrag is in strijd met de normen en waarden waaraan een bankmedewerker zich dient te houden en is evident als niet integer gedrag aan te merken. Het plegen van diefstal betreft onbehoorlijk gedrag en raakt, gelet op de aard, de kernwaarde van het beroep.

3.3 Klager heeft op de vergadering van 20 september 2017 verzocht om aan verweerster een maatregel bestaande uit een berisping op te leggen. Klager heeft ter motivering van de verzochte maatregel in het bijzonder gewezen op de persoonlijke omstandigheden van verweerster, waaronder haar psychische gezondheid. Deze bijzondere persoonlijke omstandigheden maken dat in de onderhavige zaak met een berisping kan worden volstaan.

3.4 De raadsman heeft ter vergadering gesteld dat de feiten waarop de klacht ziet niet worden betwist. Verweerster is zich ervan bewust dat zij op ontoelaatbare wijze heeft gehandeld. De raadsman heeft verwezen naar zijn brief van 22 augustus 2016 aan klager, waarbij onder meer als bijlagen een verslag van psychiatrisch onderzoek en een verslag neuropsychologisch onderzoek zijn gevoegd. De gepleegde handelingen kunnen niet los worden gezien van de persoonlijke omstandigheden van verweerster. Zowel ten tijde van de gepleegde handelingen als tot op heden gaat het niet goed met verweerster. Verweerster staat thans nog steeds onder medische behandeling, onder meer van een psychotherapeut. Verweerster ontvangt op dit moment een uitkering uit de Ziektewet. De gepleegde handelingen hebben reeds zware en nadelige gevolgen gehad. Gelet op deze bijzondere omstandigheden is het niet opportuun om ten aanzien van deze feiten een klacht voor te leggen aan de tuchtcommissie. Aan verweerster dient daarom geen maatregel te worden opgelegd, aldus de raadsman van verweerster.

4. De gronden van de beslissing

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerster in strijd is met de door haar afgelegde Bankierseed en de daaraan verbonden Gedragscode. Verweerster heeft zich schuldig gemaakt aan schending van de gedragsregels 1 en 4 van de Gedragscode, behorende bij de Bankierseed. De tuchtcommissie acht, gelet hierop, de klacht gegrond.

4.2. Verweerster heeft zich tijdens haar werk en op haar werkplek schuldig gemaakt aan diefstal van contant geld. Verweerster heeft op 20 januari 2016 een bedrag van € 70 uit de portemonnee van haar directe collega weggenomen. Op 14 januari 2016 heeft verweerster een bedrag van € 10 toebehorende aan diezelfde collega weggenomen. Een en ander volgt uit haar verklaring jegens de medewerker van [onderzoeksafdeling]. Er is geen bewijs dat ze meer diefstallen heeft gepleegd.

4.3. Ten aanzien van de op te leggen maatregel overweegt de tuchtcommissie als volgt. De gepleegde diefstallen zijn evident in strijd met de normen en waarden

---

waaraan een bankmedewerker zich dient te houden en zijn als niet integer gedrag aan te merken. In deze zin ligt het opleggen van een maatregel dan ook in de rede. De tuchtcommissie acht echter daartoe geen termen aanwezig en overweegt als volgt.

4.4. Verweerster is 25 jaar in dienst geweest bij de bank en is op staande voet ontslagen en aldus is de zwaarste arbeidsrechtelijke sanctie toegepast. Verweerster heeft ter vergadering laten blijken dat zij zich bewust is van de ontoelaatbaarheid van haar handelen. Uit de door de advocaat overgelegde rapportages van haar behandelend psychiater en haar behandelend neuropsychologen blijkt dat bij verweerster in de afgelopen jaren meerdere traumatische gebeurtenissen hebben plaatsgevonden die hebben geleid tot een opeenstapeling van stress. De gepleegde diefstal (van 20 januari 2016) staat, volgens de psychiater, in schril contrast met het geweten van verweerster. Verweerster lijdt aan een obsessief compulsieve persoonlijkheidsstoornis en ervaart een zeer hoge lijdensdruk, waarbij sprake is van een matige depressie, aldus de rapporteurs. Uit het verhandelde ter vergadering is gebleken dat verweerster in de periode tussen het ontslag op staande voet en onderhavige procedure (ruim anderhalf jaar) gebukt is gegaan onder forse psychische druk, die thans nog voortduurt en waarvoor zij ook langdurig behandeling ondergaat. Het lijdt geen twijfel dat verweerster te kampen heeft met voortdurende slechte persoonlijke omstandigheden. Gelet op deze bijzondere omstandigheden ziet de tuchtcommissie aanleiding om aan verweerster geen maatregel op te leggen.

5. De beslissing

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht gegrond;

legt aan verweerster geen maatregel op.

Aldus beslist door mr. M. Jurgens, voorzitter, mr. J.W.M. Tromp en M.W. Scholten, in aanwezigheid van mr. M. Bijleveld, secretaris.

_____
voorzitter

_____
secretaris

Deze beslissing is aan partijen verzonden op 15 november 2017.

Ingevolge artikel 4.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerster en klager tegen deze beslissing binnen 1 maand na dagtekening van de beslissing daarvan hoger beroep instellen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.